

Ustavni sud Bosne i Hercegovine u Plenarnom sazivu, u sastavu: predsjednica Valerija Galić, potpredsjednici Mirsad Ćeman, Zlatko M. Knežević i Helen Keller, i sudije Seada Palavrić, Angelika Nussberger i Ledi Bianku, na sjednici održanoj 19. januara 2023. godine, u predmetu broj **AP-787/21**, rješavajući apelaciju **Svjetlane Šušak**, na osnovu člana VI/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine, člana 18. stav (3) tačka d), člana 57. stav (2) tačka a) i člana 58. Pravila Ustavnog suda Bosne i Hercegovine – Prečišćeni tekst ("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine" broj 94/14), donio je

ODLUKU O DOPUSTIVOSTI

Odbacuje se kao nedopuštena apelacija **Svjetlane Šušak** podnesena protiv presude Vrhovnog suda Republike Srpske broj 71 0 P 204288 20 Rev od 10. novembar 2020. godine, zato što ju je podnijelo neovlašteno lice.

OBRAZLOŽENJE

1. Svjetlana Šušak iz Banja Luke (u daljnjem tekstu: apelantica), koju zastupa Svetozar Davidović advokat iz Banja Luke, podnijela je 9. marta 2021. godine apelaciju Ustavnom sudu Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Ustavni sud), protiv presude Vrhovnog suda broj 71 0 P 204288 20 Rev od 10. novembra 2020. godine. Apelantica osporava i presude Okružnog suda u Banja Luci broj 71 0 P 204288 19 Gž od 22. novembra 2019. godine i Osnovnog suda u Banja Luci (u daljnjem tekstu; Osnovni sud) broj 71 0 P 204288 18 P2 os 14. novembra 2018. godine.
2. Presudom Osnovnog suda broj 71 0 P 204288 18 P2 od 14. novembra 2018. godine utvrđeno je da su Dušan Šušak (u daljnjem tekstu: tužitelj) i Milutin Šušak (u daljnjem tekstu: tuženi) suvlasnici označenih nekretnina u dijelovima preciziranim u presudi. Presudom je odbijen tužiteljev zahtjev da se utvrdi da su on i tuženi suposjednici nekretnina u dijelovima navedenim u presudi.
3. Presudom Okružnog suda broj 71 0 P 204288 19 Gž od 22. novembra 2019. godine usvojena je tužiteljeva žalba i prvostepena presuda preinačena na način da je utvrđeno da tužitelj ima pravo suvlasništva na označenim dijelom na nekretninama. Utvrđeno je da tuženom pripada pravo suvlasništva na nekretninama u označenom dijelu, pa se slijedom toga nalaže da se na označenim

nekretninama u zemljišnim knjigama i katastarskom operatu upiše suvlasništvo i suposjed tužitelja i tuženog.

4. Rješavajući reviziju tuženog, Vrhovni sud Republike Srpske je presudom broj 71 0 P 204288 20 Rev od 10. novembra 2020. godine reviziju odbio.

5. Apelantica smatra da su joj osporenim presudama prekršeni pravo na pravično suđenje iz člana II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 6. stav 1. Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda (u daljnjem tekstu: Evropska konvencija) i pravo na imovinu iz člana II/3. k) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 1. Protokola broj 1. uz Evropsku konvenciju. Kršenje navedenih prava apelantica vidi u proizvoljnoj primjeni prava i pogrešno utvrđenom činjeničnom stanju. Navodi da je nasljednica tuženog te da se tuženi pojavljuje kao „posredni apelant“.

6. Pri ispitivanju dopustivosti apelacije Ustavni sud je pošao od odredaba člana VI/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 18. stav (3) tačka d) Pravila Ustavnog suda.

Član VI/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine glasi:

Ustavni sud, također, ima apelacionu nadležnost u pitanjima koja su sadržana u ovom ustavu kada ona postanu predmet spora zbog presude bilo kojeg suda u Bosni i Hercegovini.

Član 18. stav (3) tačka d) Pravila Ustavnog suda glasi:

(3) Apelacija nije dopustiva ako postoji neki od sljedećih slučajeva:

d) apelaciju je podnijelo neovlašteno lice;

7. Ustavni sud podsjeća da je odredbama člana 16. stav (1) tačka b) Pravila Ustavnog suda propisano da su učesnici u postupku stranke u postupku u kojem je donesena odluka koja se osporava apelacijom i sud, odnosno organ čija je presuda, odnosno odluka, predmet apelacije (član VI/3.b) Ustava).

8. Također, Ustavni sud, podsjeća da je odredbama člana 63. stav (2) Pravila Ustavnog suda predviđeno da će se u slučaju da ako apelant umre u toku postupka o apelaciji, postupak obustaviti ukoliko nasljednik u roku od 30 dana od dana smrti ne podnese pismeni zahtjev da preuzima nastavak postupka.

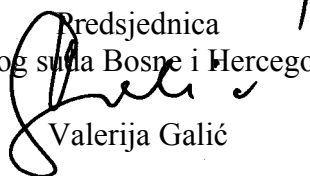
9. U konkretnom slučaju Ustavni sud zapaža da su stranke u postupku bili tužitelj Dušan Šušak i tuženi Milutin Šušak, ali ne i apelantica. Ustavni sud, također, zapaža da je apelantica dostavila izvod iz matične knjige umrlih za tuženog Milutina Šuška iz kojeg proizlazi da je on umro 20.

februara 2020. godine. Apelantica je, također, dostavila izvod iz matične knjige rođenih iz kojeg je vidljivo da je ona kćerka preminulog tuženog. U odnosu na navedeno, Ustavni sud podsjeća da Evropski sud za ljudska prava (u daljnjem tekstu: Evropski sud) iznimno, bliskom srodniku izravne žrtve povrede nekog konvencijskog prava, priznaje aktivnu legitimaciju za podnošenje zahtjeva u vlastito ime i kad njegovi prigovori nisu vezani uz smrt izravne žrtve. Ovaj stav Evropski sud obrazlaže time da podnositelj ima „nasljedni interes“ i da njegovi prigovori otvaraju i moguća važna pitanja koja se odnose na opći interes (vidi, Evropski sud, *Micallef protiv Malte*, presuda od 7. oktobra 2009. godine, predstavka broj 17056/06, tač. 44-51). Isto tako, Ustavni sud ukazuje da bi, s obzirom na prigovore na temelju člana 6. Evropske konvencije, Evropski sud bio spreman priznati aktivnu legitimaciju srodnika bilo kad su prigovori bili od općeg interesa, a podnositelji zahtjeva su, u svojstvu nasljednika, imali legitiman interes nastaviti sa zahtjevom (vidi, Evropski sud, *Marie-Louise Loyen i Bruneel protiv Francuske*, presuda od 3. jula 2005. godine, predstavka broj 55929/00, tač. 21-31.), bilo na osnovu izravnog učinka na podnositeljeva nasljedna prava (vidi, Evropski sud, *Cantaragiu protiv Moldove*, presuda od 24. marta 2020. godine, predstavka broj 13013/11, tač.22-23).

10. Imajući u vidu navedeno, Ustavni sud podsjeća da u slučaju kada je pravni prednik apelanata bio stranka u postupku ali ne i sam apelant, i kada je pravni prednik umro prije ili nakon podnošenja apelacije, apelanti-nasljednici dužni su dostaviti rješenje o nasljeđivanju, iz kojeg bi bilo vidljivo da su naslijedili stranku iz postupka u kojem su donesene odluke koje se apelacijom osporavaju. Međutim, apelantica u konkretnom slučaju nije dostavila rješenje o nasljeđivanju tuženog koji je bio stranka u konkretnom postupku. Dakle, apelantica nije dokazala svoj „nasljedni interes“ u konkretnom slučaju, pa stoga nije ovlašteno lice za podnošenje apelacije Ustavnom sudu.

11. Imajući u vidu odredbu člana 18. stav (3) tačka d) Pravila Ustavnog suda, prema kojoj će se apelacija odbaciti kao nedopuštena ukoliko ju je podnijelo neovlašteno lice, Ustavni sud je odlučio kao u dispozitivu ove odluke.

12. U skladu sa članom VI/5. Ustava Bosne i Hercegovine, odluke Ustavnog suda su konačne i obavezujuće.

Predsjednica
Ustavnog suda Bosne i Hercegovine

Valerija Galić